

Regeringen fandt tiden inde til en reform af *arbejdsløshedsforsikringen*, som lagde større vægt på forsikringsprincippet.

Også på *pensionsområdet* ville regeringen gå ind i en mere samlet overvejelse af problemerne.

Regeringen ville indlede forhandlinger om *skattereformen* med de partier i folketinget, der ønskede at medvirke til en konstruktiv løsning på dette vigtige lovgivningsområde. Regeringens mål var at få fjernet de meget høje marginalsatser, som ramte store dele af befolkningen.

I det følgende beskæftigede statsministeren sig nærmere med en række spørgsmål, som alle var dele af et omfattende program for strukturændringer i samfundet i de kommende år: *moderniseringsprogrammet* for den offentlige sektor måtte udbygges, *den teknologiske udvikling*, som indebar en række store projekter, en ændret finansiering af udgifterne inden for *den sociale sektor* og en effektiv videreførelse af *miljøpolitikken*.

Hvad angik de *udenrigs- og sikkerhedspolitiske* problemer, understregede statsministeren den betydning, regeringen tillagde det, at der bygges på bred enighed i folketinget om de grundlæggende linjer på dette område. Regeringen håbede på at styrke denne enighed gennem udarbejdelsen af en ekspertredogørelse om Danmarks sikkerhedspolitiske situation. Enigheden omfattede ganske klart også Danmarks medlemskab af NATO.

Sluttelig omtalte statsministeren forholdet til FN og EF – i denne forbindelse løsningen af problemerne ved Grønlands udtræden – og bistandssamarbejdet med udviklingslandene.

Statsministeren sluttede:

»De beslutninger, vi træffer i disse år, vil blive afgørende for, om vi skal møde det nye årtusind som et land i fortsat fremgang eller som et land, der er sakket håbløst agterud i udviklingen.